

1.

Когато на 1858 лѣто по заповѣдь на Честно-то Правителство быде общо Собраніе за да размысли и нареди правилно въ добъръ ходъ общи-тѣ наши работи, Търновскій представитель въ едно засѣданіе подаде едно прошеніе отъ страна на енархіоти-тѣ си, въ което тѣ казваха слѣдующе-то:

» Оиредѣленный-атъ архіерей въ една енархія трѣбва,
 » освѣнъ вътрешни-тѣ си, тѣй да кажемъ, качества и пору-
 » чительства (тоестъ да е добродѣтеленъ и неворочень,
 » щото и на друговѣрцы да привлача почитаніе-то, да е
 » снабденъ и съ ученіе мірско и духовно и проч.), да и
 » ма потрѣбно-то срѣдство за непосредственно-то запо-
 » знаваніе и чистосърдечно-то сношеніе съ паство-то, на
 » което ще бѣде пастыръ, съ други думи да знае добръ
 » говоримый языкъ, понеже чрезъ това срѣдство само
 » може да са приверже съ народъ-тѣ и да са не гледа
 » като чуждъ, между тѣмъ да исполнява и архіерейски-тѣ
 » си наставителни дѣлжности. Всякій който има тия
 » вътрешни и външни качества отъ каквото и да е по-
 » коленіе, може да стане архіереа както въ други-тѣ
 » тѣй също и въ наши-тѣ енархїи, защото всички-тѣ пра-
 » вославны христїаны въ царска-та держава са равны,
 » и трѣбва да са равны предъ закона. Пикой отъ нихъ
 » не трѣбва да има исключителны правдини, и несущест-
 » ствуеми привилегїи. Който обаче не знай литературно
 » българскій-атъ нашъ языкъ, той не може да бѣде ар-
 » хіереа за насъ понеже е лишенъ отъ най-сѣществен-
 » на-та часть на необходимими-тѣ качества, за то споредъ
 » правосудіе-то и прямоть-та искаме това отъ настоя-